

(.) De koning sterft.

Ik ben in 1985 in Parijs bij een uitvoering van 'De koning sterft' van de absurdist Ionesco.

Volgens eigen zeggen heeft Ionesco dat stuk geschreven om te leren sterven.

Het is 10 voor 8, driekwart van de zaal is gevuld, we zitten te wachten tot het begint.

Er klimt vanuit de zaal een jonge man met een rugzak op het podium. Hij haalt een megafoon uit zijn rugzak en spreekt ons toe.

Hij zegt: 'Mijn liefste wil bij mij weg, maar dat wil ik niet. Ze zit hier in de zaal, ze heet Marie, wilt u mij helpen?'

Hij roept: 'Marie je t'aime!', wij moeten met hem mee roepen: 'Marie je t'aime!', het klinkt weinig overtuigend.

Ik zie twee vrouwen op staan en de zaal uit gaan.

De jonge man wordt door suppoosten van het podium gehaald. De voorstelling begint.